

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 41
din 20.01.2016

Dosar nr.: 148/2015

Petiția nr.: 1622/03.03.2015

Petent: Federația Națională a Asociațiilor Persoanelor cu Dizabilități din România

Reclamat: Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități din cadrul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, Primăria Sectorului 4 București, Primăria Municipiului București

Obiect: restricționarea accesului persoanelor cu handicap, în special nevăzători, în intersecția Șos. Oltenița cu bd. C. Brâncoveanu și str. Alunișului prin instalarea unor semafoare acustice necorespunzătoare, dar și din lipsa rampelor de acces

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. Federația Națională a Asociațiilor Persoanelor cu Dizabilități din România, loc. București, str. Radului nr. 2, bl. 8A, sc. 3, et. 1, ap. 42, sector 4

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități din cadrul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, loc. București, Calea Victoriei nr. 194, sector 1

I.2.2. Instituția Primarului Sectorului 4 București, loc. București, b-dul George Coșbuc nr. 6-16, sector 4

I.2.3. Instituția Primarului Municipiului București

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul sesizează restricționarea accesului persoanelor cu handicap, în special nevăzători, în intersecția Șos. Oltenița cu bd. C. Brâncoveanu și str. Alunișului prin instalarea unor semafoare acustice necorespunzătoare, dar și din cauza lipsei rampelor de acces.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 1622/03.04.2015 a fost citată petenta, iar prin adresele nr. 2449/03.04.2015 au fost citate părțile reclamate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 21.04.2015.

3.3. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

4.1.1. Petenta sesizează o problemă care afectează libertatea de mișcare a unui grup numeros de nevăzători din zona Constantin Brâncoveanu.

4.1.2. Petenta menționează prevederile art 64 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea persoanelor cu handicap.

4.1.3. Petenta arată că deoarece autoritățile locale au reușit să accesibilizeze doar în mică măsură intersecțiile din București, petenta a făcut numeroase petiții atât în nume personal, cât și în numele altor asociații, în care a cerut instalarea de semafoare acustice prevăzute cu buton, în intersecția Șos. Olteniței cu Bd. Constantin Brâncoveanu și str. Alunișului, având în vedere că în respectiva zonă trăiesc mulți nevăzători, dar și persoane cu alte tipuri de dizabilități.

4.1.4. Petenta semnalează că lucrarea a fost executată necorespunzător deoarece semafoarele acustice nu sunt prevăzute cu buton, iar zona semaforizată s-a făcut doar de pe un singur trotuar până în mijlocul intersecției fără a se mai continua și spre celelalte sensuri de traversare. Practic se traversează de la semaforul acustic, iar de acolo pietonul nevăzător rămâne în mijlocul intersecției de unde trebuie să își riște viața pentru a putea traversa intersecția.

4.1.5. Petenta menționează că atunci când pietonii traversează peste refugiul de tramvai, zona aceasta se strangulează din cauza barelor de protecție a bordurilor. Totodată, temporizarea semaforului acustic este necorespunzătoare, fiindcă o persoană cu dizabilități (persoane în scaun rulant, persoane nevăzătoare sau mămici cu cărucioare) nu poate traversa atât de repede, iar astfel se creează înghesuială și situații riscante într-o intersecție cu trafic intens.

4.1.6. Petenta arată că nu în ultimul rând sunt probleme și cu rampele care sunt făcute necorespunzător și nu pot fi utilizate de o persoană în scaun rulant care vrea să fie independentă.

4.1.7. Problemele menționate au fost aduse la cunoștința celor care aprobă și execută lucrările și anume Primăria Capitalei, Administrația străzilor, UTI GRUP, cât și Guvernului României. Petenta arată că s-a oferit chiar voluntar pentru a testa aceste adaptări și pentru a le da sugestii astfel încât acestea să fie întradevăr de folos tuturor persoanelor cu dizabilități.

4.1.8. Petenta consideră că, prin aceste lucrări efectuate necorespunzător și plătite din banul public, se încalcă atât drepturi constituționale, cât și cele prevăzute în legislația UE.

4.1.9. În concluziile scrise, petenta arată că, în urma răspunsurilor primite din partea autorităților, constată că responsabilitatea este pasată de la unii la ceilalți. Soluția sugerată și anume aceea de a merge în instanță nu este viabilă, deoarece petenta știe din proprie experiență (inclusiv la CEDO, tot pentru o cauză privind drepturile persoanelor cu dizabilități) că în țară procesul poate să dureze și 5 ani, iar la CEDO a durat doi ani și jumătate.

Presiunea creată în urma procesului de la CEDO a dus la schimbarea Codului Fiscal și începând cu 1 ianuarie 2016 s-a introdus art. 469 care rectifică o discriminare care a existat până în anul 2015 în rândul persoanelor cu dizabilități.

4.1.10. Petenta arată că, în opinia sa, Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități ar fi trebuit să aibă rolul de a se asigura de respectarea tuturor drepturilor pentru persoanele cu dizabilități, totuși A.N.P.D. –ul nu ia niciodată atitudine atunci când sunt încălcate drepturile persoanelor cu dizabilități.

4.1.11. Petenta menționează că a depus o sesizare și la Agenția Națională de Plăți și Inspecție Socială, iar răspunsul oferit este evaziv, nu oferă termene concrete, iar inspectorii sociali nu au luat nicio măsură împotriva administrației străzilor și a consiliului general al primăriei.

4.1.12. Petenta apreciază că termenul limită până la care administrația locală trebuia să accesibilizeze intersecțiile din București a trecut demult, iar puținele locații accesibilizate nu sunt întotdeauna realizate corect. De exemplu, pe șoseaua Olteniței, din zona cimitirului Belu până la Piața Sudului mai sunt patru treceri de pietoni care au fost accesibilizate cu semafoare acustice în urmă cu cinci ani, dar au încetat să funcționeze la scurt timp după instalare. De asemenea, rampele pentru utilizatorii de scaune rulante sunt numai parțial accesibile.

Susținerile părții reclamate Instituția Primarului Sectorului 4 București

4.2.1.1. Partea reclamată își exprimă punctul de vedere prin adresa nr. 2811/22.04.2015 referitor la aspectele sesizate și arată că potrivit datelor transmise de Direcția Gospodărire Locală – Serviciul Monitorizare și Control Lucrări Edilitare și de Direcția Investiții, Achiziții Publice și Dezvoltare – Serviciul Investiții din cadrul Instituției Primarului Sectorului 4 București, în conformitate cu Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 43/2011 privind aprobarea modificării și completării Anexei nr. 1 la HCGMB nr. 254/2008 privind administrarea rețelei stradale principale și a lucrărilor de artă din Municipiul București și abrogarea HCGMB nr. 235/2005, administratorul arterelor pe care circulă mijloace de transport în comun este Consiliul General al Municipiului București.

4.2.1.2. Partea reclamată invocă *excepția lipsei calității procesuale pasive*, arătând că aspectele semnalate de petentă sunt de competența Consiliului General al Municipiului București – Administrația Străzilor, Instituția Primarului Sectorului 4 București neavând calitate procesuală în respectiva cauză.

Susținerile părții reclamate Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități din cadrul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice

4.2.2.1. Partea reclamată își exprimă punctul de vedere prin adresa nr. 2831/22.04.2015 și arată că, în conformitate cu prevederile Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 61, *“în vederea asigurării accesului persoanelor cu handicap la mediul fizic, informațional și comunicațional, autoritățile publice au obligația să ia următoarele măsuri specifice:*

a) *să promoveze și să implementeze conceptul Acces pentru toți, pentru a împiedica crearea de noi bariere și apariția unor noi surse de discriminare;*

b) *să sprijine cercetarea, dezvoltarea și producția de noi tehnologii de informare și comunicare și tehnologii asistive;*

d) *să faciliteze accesul persoanelor cu handicap la noile tehnologii;*

f) să asigure interpreți autorizați ai limbajului mimico-gestual și ai limbajului specific persoanelor cu surdocecitate”.

4.2.2.2. De asemenea, în conformitate cu prevederile Hotărârii nr. 268/2007 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, art. 37, “în sensul prevederilor art. 61 lit. a) din lege, prin conceptul Acces pentru toți se înțelege proiectarea și executarea produselor, programelor și serviciilor astfel încât să poată fi utilizate de orice persoană fără a necesita lucrări de adaptare”.

4.2.2.3. Conform art. 64 alin. 4 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, până la data de 31 decembrie 2007, autoritățile administrației publice locale competente au obligația să ia măsuri pentru:

a) adaptarea trecerilor de pietoni de pe străzile și drumurile publice conform prevederilor legale, inclusiv marcarea prin pavaj tactil;

b) montarea sistemelor de semnalizare sonoră și vizuală la intersecțiile cu trafic intens.

4.2.2.4. Art. 100 alin. 1 litera b) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap stipulează faptul că nerespectarea dispozițiilor art. 66-68 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 6.000 lei la 12.000 lei, constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor contravenționale prevăzute la alin .1 lit . b) se fac de către inspectorii sociali.

4.2.2.5. Partea reclamată invocă *excepția necompetenței materiale* a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării arătând că, din cauza faptului că autoritățile administrației publice locale nu sunt subordonate Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, soluționarea problemelor sesizate se poate face prin adresarea la instanța teritorială competentă, potrivit prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 544/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Susținerile părții reclamate Instituția Primarului Municipiului București

4.2.3.1. Partea reclamată Instituția Primarului Municipiului București nu a exprimat niciun punct de vedere raportat la aspectele sesizate de petentă.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Prin petiția formulată și trimisă spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării acesta este sesizat cu privire la săvârșirea unei potențiale fapte de discriminare prin restricționarea accesului persoanelor cu handicap, în special nevăzători, în intersecția Șos. Oltenița cu bd. C. Brâncoveanu și str. Alunișului prin instalarea unor semafoare acustice necorespunzătoare, dar și din lipsa rampelor de acces.

5.2. **În drept**, potrivit dispozițiilor art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”. Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepțiilor invocate de către părțile reclamate, respectiv *excepția necompetenței materiale* a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, invocată de partea reclamată Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități din cadrul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și *excepția lipsei calității procesuale pasive*, invocată de partea reclamată Instituția Primarului Sectorului 4 București.

5.3. Luând act de plângere precum și de obiectul acesteia, astfel cum este formulat, Colegiul director urmează a analiza *excepția necompetenței materiale* a Consiliului Național

pentru Combaterea Discriminării, invocată de partea reclamată Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități din cadrul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice reținând faptul că petenta sesizează aspecte ce țin de drepturile aparținând persoanelor cu dizabilități, prin urmare competența de analiză și dispunere în acest caz incumbă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. Având în vedere cele menționate, Colegiul director respinge excepția invocată de partea reclamată Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități, urmând a analiza fondul petiției.

5.4. Raportat la *excepția lipsei calității procesuale pasive*, invocată de partea reclamată Instituția Primarului Sectorului 4 București, Colegiul director reține că aspectele semnalate de petentă sunt de competența Consiliului General al Municipiului București – Administrația Străzilor, Instituția Primarului Sectorului 4 București neavând calitate procesuală în respectiva cauză, drept urmare, admite excepția invocată.

5.5. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.6. Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, la art. 2 alin 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

5.7. Potrivit art. 10 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, constituie contravenție, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză prin: (...) h) *refuzarea acordării pentru o persoană sau a un grup de persoane a unor drepturi sau facilități.*

5.8. Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de petentă se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoge sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile; b) existența unui criteriu de discriminare conform. art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare; c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege; d) tratamentul

diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

5.9. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. nr. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1, deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile, dar care sunt tratate în mod diferit din cauza apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.10. Colegiul director reține că, în speță, se poate vorbi de omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile, având în vedere situația persoanelor cu dizabilități ale căror drepturi sunt protejate de legislația în vigoare. Situațiile diferite trebuie tratate în mod diferit (cauza Thilemmenos contra Greciei).

5.11. Criteriul ce stă la baza săvârșirii faptei de discriminare este cel al dizabilității, iar dreptul încălcat este dreptul persoanelor cu dizabilități de a se deplasa în condiții de siguranță așa cum este prevăzut de legislația în vigoare, respectiv Legea 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap.

5.12. Totodată, Colegiul director apreciază că, în speță, tratamentul diferențiat nu este justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop nu sunt adecvate și necesare.

5.13. Colegiul director se raportează la prevederile art. 64 alin. 4 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, potrivit cărora, până la data de 31 decembrie 2007, autoritățile administrației publice locale competente au obligația să ia măsuri pentru:

- a) adaptarea trecerilor de pietoni de pe străzile și drumurile publice conform prevederilor legale, inclusiv marcarea prin pavaj tactil;
- b) montarea sistemelor de semnalizare sonoră și vizuală la intersecțiile cu trafic intens.

5.14. Așa cum se poate lesne observa termenul stabilit în lege nu a fost respectat, ceea ce reiese și din susținerile părților din prezenta cauză, Colegiul director considerând că s-a produs o încălcare a dreptului la nediscriminare și la un tratament egal aplicat persoanelor cu dizabilități, fiind necesar să se ia măsuri pentru remedierea situației semnalate de petentă.

5.15. Colegiul director ia act de faptul că partea reclamată Instituția Primarului Municipiului București nu a formulat niciun punct de vedere raportat la aspectele sesizate de petentă.

5.16. Colegiul director reține că în cazul semnalat de petentă sunt incidente prevederile art. 2, alin. 1 și art. 10 lit. h) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

5.17. Colegiul director dispune sancționarea cu *avertisment* a părții reclamate Instituția Primarului Municipiului București, conform art. 7 din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 26 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

5.18. Colegiul director recomandă Instituției Primarului Municipiului București ca în termen de 6 luni să ia măsuri pentru a cuprinde în buget fondurile necesare remedierii situației semnalate de petentă, iar în termen de 1 an să implementeze măsurile luate.

5.19. Totodată, Colegiul director recomandă inspectorilor sociali din cadrul Agenției Naționale Pentru Plăți și Inspecție Socială din cadrul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice ca, în termen de 6 luni, să controleze și sancționeze neluarea măsurilor în conformitate cu legislația în vigoare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi pentru** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. respingerea excepției necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, invocată de partea reclamată Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități din cadrul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice;
2. admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive, invocată de partea reclamată Instituția Primarului Sectorului 4 București;
3. pe fond, constatarea săvârșirii unei fapte de discriminare potrivit art. 2 alin. 1, coroborat cu art. 10 lit. h) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată de către Instituția Primarului Municipiului București;
4. sancționarea cu avertisment a Instituției Primarului Municipiului București;
5. recomandă Instituției Primarului Municipiului București ca în termen de 6 luni să ia măsuri pentru a cuprinde în buget fondurile necesare remedierii situației semnalate de petentă, iar în termen de 1 an să implementeze măsurile luate;
6. recomandă inspectorilor sociali din cadrul Agenției Naționale Pentru Plăți și Inspecție Socială din cadrul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice ca, în termen de 6 luni, să controleze și sancționeze neluarea măsurilor în conformitate cu legislația în vigoare;
7. o copie a hotărârii se va comunica părților și Agenției Naționale Pentru Plăți și Inspecție Socială din cadrul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Bertzi Theodora – membru

Dincă Ilie – membru

Gheorghiu Luminița – membru

Haller István – membru

Jura Cristian – membru

Lazăr Maria – membru

Manole Florin Petre – membru

Popa Claudia Sorina – membru

Data redactării: 16.02.2016

Hotărâre redactată de: L.M. și A.S.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare** și **Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP